

YAZAN: MEHMET KIRKINCI

“Ey Resulüm, de ki: Ey insanlar! Eğer Allah'ı seviyorsanız, bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah Gafûrdur, Rahîmdir.” (1)

Bu ayetten de açıkça anlaşıldığı gibi, Allah'ı sevmenin yolu ve şartı Resûl-i Ekrem'i (s.a.v) sevmek ve O'nun sünnet-i seniyyesine tabi olmaktır.

“Eğer Allah'a muhabbetiniz varsa, Habibullah'a ittiba edilecek. İttiba edilmezse, netice veriyor ki: Allah'a muhabbetiniz yoktur.” Muhabbetullah varsa, netice verir ki: Habibullah'ın Sünnet-i Seniyyesine ittiba intac eder.”

Allah'ı sevmenin yolu Hazret-i Peygamber'e (s.a.v) tabi olmaktan geçer. Nitekim bir ayette mealen şöyle buyrulur: “Evet, Cenab-ı Hakk'a iman eden, elbette ona itaat edecek. Ve itaat yolları içinde en makbulü ve en müstakimi ve en kısası, bilâ-şübhe Habibullah'ın gösterdiği ve takib ettiği yoldur.” (2)

Şu halde, marifetullaha, muhabbetullaha ve manevî feyizlere nail olmak isteyen kişi, O'nun sünnet-i seniyyesini rehber ittihaz etmeli, sünnetin usul ve adabına hassasiyetle uymalıdır. Zira, “ittiba-i sünnet-i Ahmedîye (s.a.v) en büyük bir maksad-ı insanî ve en mühim bir vazife-i beşeriyedir.” (3)

PEYGAMBERİMİZ HZ.MUHAMMED; ALLAH SEVGİSİNİN KAPISIDIR

Muhabbet, insanın sevdiği bir şeye meyletmesidir. Seven kişi sevdiği zatın rızasına ve muhabbetine vesile olacak işleri yapmalıdır. Hz. Peygamber (s.a.v), Hz. Âdem'den başlayıp en kâmil seviyesine ulaşan bir dinin en son mübelliği, bütün peygamberlerin sultanı, bütün evliyaların seyyidi ve bütün insanlığın rehberidir. O, Allah sevgisinin kapısıdır. O'nu seven Allah'ı sever. O'nun ahlâkına bürünmeden, O'na tabi olmadan kurbiyet-i İlahiyeye ulaşılamaz.

Çünkü itaat yolları içinde en makbul ve en doğrusu onun gösterdiği yoldur. Ona itaat etmek insana yakışan bir vazifedir. Ona itaat etmeyenler fert olsun, cemaat olsun dünya ve ahiret saadetine varamazlar. Çünkü beşeriyet zulüm ve dalalet çukurundan ancak O'nun getirdiği hidayet nuruyla, yine O'nun sa'y ve gayretiyle kurtulabildi. Putperestliği, batıl itikatları ve hurafeleri kökünden söküp atan O oldu. İnsanlık alemine Cenâb-ı Hakk'ı hakkıyla O tanıttı, kalplere ve gönüllere O sevdirdi. Dünya ve ahirete ait saadet kapılarını O açtı.

Getirdiği ulvi hakikatler ve ali prensiplerle insanlık alemi ilim, marifet, adalet ve fazilet ışıklarıyla O ziyalandırdı; onları sürur ve saadete gark etti. Bu sayede bir çok muazzam medeniyetler kuruldu. Az bir zaman içinde, getirdiği prensiplerle, insanların hem kalplerinde ve ruhlarında, hem de toplum

hayatlarında harikulade bir inkılap yaptı. İnsanlar arasında düşmanlık ve nefrete bedel muhabbet ve kardeşliği tesis etmeye muvaffak oldu. Alemin yaratılışındaki sırları çözdü. Bu bakımdan O'nu (s.a.v) her şeyden, hatta canımızdan da çok sevmek imanın kemalinden olduğu gibi, akıl ve vicdanın da gereğidir.

ALLAH'I (C.C.) TANIMADA VE SEVMEDA HZ. PEYGAMBER (S.A.V) EN ÖNEMLİ REHBERDİR

Sırat-ı müstakim, Resûl-i Ekrem'in (s.a.v) gösterdiği, teşvik ettiği ve yaşadığı nurlu yoldur. İslâm'dan başka hak din, Kur'an'daki ulvî hakikatlerden daha yüksek bir hakikat ve Hz. Peygamber'den (s.a.v) daha mükemmel bir rehber yoktur. Bütün çiçek ve ağaçların yetişmeleri ve inkişaf etmeleri için nasıl güneşe ihtiyaç varsa, kalp ve gönüllerin nurlanması ve akılların irşadı için de hidayet güneşi olan Zat-ı Muhammediyeye (s.a.v) ihtiyaç vardır. Öyle ise böyle bir rehberin, bütün meziyetleri ve güzel ahlâkı bütün ihtişamıyla anlatılmalı ve elden geldikçe hayata tatbik edilmelidir. Aksi halde O'nun feyzinden ve bereketinden istifade edemez, huzur ve saadete eremeyiz. Kâinatın Fahr-i Ebedîsi, diğer peygamberlerin geleceğini müjdelediği mukaddes tevhid bayrağının asıl sahibidir. Huzur, saadet ve ebedî kurtuluş ancak O'nun sünnetine uymakla mümkündür.

Bediüzzaman Hazretleri bir çok risalesinde sünnet-i seniyyenin ehemmiyetini çok güzel bir şekilde izah etmiştir. Bunlardan bir kaçını taktim etmek istiyorum:

PEYGAMBERİMİZE BENZEMEK NASIL OLACAK

"Muhabbetullah, ittiba-ı Sünnet-i Muhammediye Aleyhissalâtü Vesselâm'ı istilzam eder. Çünkü Allah'ı sevmek, onun marziyatını yapmaktır. Marziyatı ise, en mükemmel bir surette Zât-ı Muhammediyede (A.S.M.) tezahür ediyor. Zât-ı Ahmediye (A.S.M.) harekât ve ef'alde benzemek, iki cihettedir:"

"Birisi: Cenâb-ı Hakk'ı sevmek cihetinde emrine itaat ve marziyatı dairesinde hareket etmek, o ittibaı iktiza ediyor. Çünkü bu işde en mükemmel imam, Zât-ı Muhammediyedir (A.S.M.)."

"İkincisi: Madem Zât-ı Ahmediye (A.S.M.), insanlara olan hadsiz ihسانat-ı İlahiyenin en mühim bir vesilesidir. Elbette Cenâb-ı Hak hesabına, hadsiz bir muhabbete lâyıktır. İnsan, sevdiği zâta eğer benzemek kabil ise, fıtraten benzemek ister. İşte Habibullah'ı sevenlerin, sünnet-i seniyesine ittiba ile ona benzemeye çalışmalarını, kat'iyen iktiza eder." (4)

"Velayet yolları içinde en güzeli, en müstakimi, en parlağı, en zengini; Sünnet-i Seniyyeye ittiba'dır. Yani: A'mal ve harekâtında Sünnet-i Seniyyeyi düşünüp ona tabi olmak ve taklid etmek ve muamelât ve ef'alinde ahkâm-ı şer'iyeyi düşünüp rehber ittihaz etmektir. İşte bu ittiba ve iktida vasıtasıyla, âdi ahvali ve örfî muameleleri ve fıtrî hareketleri ibadet şekline girmekle beraber; herbir ameli, sünneti ve şer'i o ittiba' noktasında düşündürmekle, bir tahattur-u hükm-ü şer'î veriyor. O tahattur ise, sahib-i şeriatı düşündürüyor. O düşünmek ise, Cenâb-ı Hakk'ı hatıra getiriyor. O hatıra, bir nevi huzur veriyor. O halde mütemadiyen ömür dakikaları, huzur içinde bir ibadet hükmüne getirilebilir. İşte bu cadde-i kübra, velayet-i kübra olan ehl-i veraset-i nübüvvet olan sahabe ve selef-i sâlihînin caddesidir." (5)

"Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın Sünnet-i Seniyyesinin menbaı üçtür: Akvali, ef'ali, ahvalidir. Bu üç kısım dahi, üç kısımdır: Feraiz, nevafil, âdât-ı hasenesidir. Farz ve vâcib kısmında ittibaa mecburiyet var; terkinde, azab ve ikab vardır. Herkes ona ittibaa mükelleftir. Nevafil kısmında, emr-i istihbabî ile yine ehl-i iman mükelleftir. Fakat, terkinde azab ve ikab yoktur. Fiilinde ve ittibaında azîm sevablar var ve tağyir ve tebdili bid'a ve dalalettir ve büyük hatadır. Âdât-ı seniyesi ve harekât-ı müstahsenesi ise hikmeten, maslahaten, hayat-ı şahsiye ve nev'iyeye ve içtimaiye itibariyle onu taklid ve ittiba etmek, gayet müstahsendir. Çünkü herbir hareket-i âdiyesinde, çok

menfaat-ı hayatiye bulunduğu gibi, mutabaat etmekle o âdâb ve âdetler, ibadet hükmüne geçer.”

“Evet madem dost ve düşmanın ittifakıyla, Zât-ı Ahmediye (A.S.M.) mehasin-i ahlâkın en yüksek mertebelerine mazhurdur. Ve madem bil’ittifak nev-i beşer içinde en meşhur ve mümtaz bir şahsiyettir. Ve madem binler mu’cizatın delaletiyle ve teşkil ettiği âlem-i İslâmiyetin ve kemalâtının şehadetiyle ve mübelliğ ve tercüman olduğu Kur’an-ı Hakîm’in hakaikının tasdikiyle, en mükemmel bir insan-ı kâmil ve bir mürşid-i ekmeldir. Ve madem semere-i ittibaıyla milyonlar ehl-i kemal, meratib-i kemalâtta terakki edip saadet-i dâreyne vâsıl olmuşlardır. Elbette o zâtın sünneti, harekâtı, iktida edilecek en güzel nümunelerdir ve takib edilecek en sağlam rehberlerdir ve düstur ittihaz edilecek en muhkem kanunlardır. Bahtiyar odur ki, bu ittiba-ı Sünnette hissesi ziyade ola. Sünnete ittiba etmeyen, tenbellik eder ise, hasaret-i azîme; ehemmiyetsiz görür ise, cinayet-i azîme; tekzibini işmam eden tenkid ise, dalalet-i azîmedir.” (6)

RESUL-İ EKREM’İN (A.S.M.) SÜNNETLERİ BİRER YILDIZ, BİRER LÂMBADIR

“Arkadaş! Vesvese ve evham zulmetleri içinde yürürken, Resul-i Ekrem’in (A.S.M.) sünnetleri birer yıldız, birer lâmba vazifesini gördüklerini gördüm. Herbir sünnet veya bir hadd-i şer’î, zulmetli dalalet yollarında güneş gibi parlıyor. O yollarda insan, zerre-miskal o sünnetlerden inhiraf ve udül ederse; şeytanlara mel’ab, evhama merkeb, ehval ve korkulara ma’rez ve dağlar kadar ağır yüklere matiyeye olacaktır.”

“Ve keza o sünnetleri, sanki semadan tedelli ve tenezzül eden ipler gibi gördüm ki, onlara temessük eden yükselir, saadetlere nâil olur. Muhalefet edip de akla dayananlar ise, uzun bir minare ile semaya çıkmak hamakatında bulunan Firavun gibi bir firavun olur...” (7)

Evet, Hz. Peygamber (s.a.v), sadece din ve ahlâkın teorik kısmını tebliğ ve hükme bağlamakla kalmamış, fiil ve hareketleriyle de bu hakikatleri uygulamalı olarak ders vermiştir. Onun için Hz. Muhammed’in hayatının her anında insanlık alemi için her açıdan nice örnekler vardır. Nitekim bir ayette şöyle buyrulur: “Andolsun ki, Resulullah’da sizin için, Allah’a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah’ı çok zikredenler için güzel bir örnek vardır.” (8)

Ayette zikredilen “üsve” kelimesi uyulacak ve arkasından gidilecek örnek ve nümûne-i imtisal demektir. Bu bakımdan O, her hususta bütün insanlık alemi için en güzel bir modeldir ve en büyük bir rehberdir. O’na uyan dünyevî ve uhrevî saadete nail olur. Zira Hz. Muhammed (s.a.v); “bir bürhân-ı Hak, bir sirâc-ı hakikat, bir şems-i hidâyet, bir vesile-i saadet” tir.

PEYGAMBERİMİZİ SEVMEDEN HZ. ÖMER ÖRNEĞİ

Eğer insanın kalbi muhabbetullah ve muhabbet-i Resulullah ile dolmazsa kâmil imanı elde etmiş olamaz.

Hazret-i Peygamber (s.a.v), bir gün, Hz. Ömer’e (r.a),

“Ya Ömer beni ne kadar seviyorsun?” diye sordu. Hz Ömer (r.a):

“Ya Resûllallah nefsimden sonra en çok seni seviyorum.” diye cevap verince; Peygamber Efendimiz (s.a.v)

“Sizden herhangi biriniz beni nefsimden ve ailesinden çok sevmedikçe kâmil iman etmiş olamaz.” buyurdular. Bunun üzerine Hz. Ömer (r.a)

“Ya Resûllallah seni, anamdan, babamdan, aile efradımdan ve canımdan çok seviyorum.” dedi. Peygamber Efendimiz de (s.a.v):

“Ya Ömer! İşte şimdi imanın kemâle erdi.” diye buyurdular.

Hz. Peygamber’e uymadan, O’nu sevmeden Allah’a vasıl olmak mümkün değildir.

Allah’ı bulmanın ve rızasına nail olmanın yolu ve çaresi, “Rahmetin en parlak bir misâli ve mümessili ve o rahmetin en beliğ bir lisânı ve dellâlı olan ve Rahmeten li’l-âlemîn ünvanıyla Kur’ân’da tesmiye edilen Resûl-i Ekrem

Aleyhissalâtü Vesselâmın sünnetidir ve tebâiyetidir.” (9)

DİPNOTLAR:

1 Al-i İmran suresi, 3/31.

2 Lem'alar.

3 Lem'alar.

4 Lem'alar.

5 Mektubat.

6 Lem'alar.

7 Mesnevi-î Nuriye.

8 Ahzap Suresi, 33/21.

9 Sözler.

(Kaynak: <http://www.mehmedkirkinci.com>)